

FOAIE PAROHIALĂ

14 - 20 septembrie 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Doamne Isuse Cristoase, dulce Mântuitorul sufletelor noastre, mărturisim înaintea Ta, într-o această zi a răstignirii Tale, în care ai pătimit și ai primit moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că noi suntem cei ce Te-am răstignit cu păcatele noastre cele multe și cu fărădelegile noastre cele rele. De aceea, ne rugăm bunătății Tale celei nemărginite să ne faci și pe noi părtași sfințelilor Tale Patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață făcătoare, pentru ca să ne învrednicim, prin darul Tău, să câștigăm și noi asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu, Cel Milostiv, le-ai răbdut pentru mântuirea noastră, întărindu-ne pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit.

Și ne înviază simțirile noastre cele sufletești, ca să cunoaștem moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și, rugându-Ți-se, l-ai primit în Rai. De aceea întărește-ne, Doamne, ca să putem ridica cu bucurie, de astăzi înainte, Crucea Ta cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale să o simțim, precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei.

Dă-ne, Doamne, și nouă, darul Tău, precum ai dat atunci tâlharului celui rău, și iartă păcatele noastre pentru sfințele Tale Patimi, și ne primește prin pocăință împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu și Ziditor ce ne ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și morți, precum se roagă Ție, în toate zilele, Sfânta Biserică și le iartă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei de Împărăția Ta ca să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta. Ne închinăm Crucii Tale, Cristoase, și zicem către dânsa: mărirea ei pentru dragostea Ta.

Pentru că recunoaștem că suntem neputincioși de nu ne vei întări, orbi de nu ne vei lumina, legați de nu ne vei dezlega, fricoși de nu ne vei face îndrăzneți, răi de nu ne vei preface în buni, pierduți de nu ne vei ierta, robi de nu ne vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia ne închinăm și o mărim, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

O cruce și o Mamă

Avem astăzi o minunată ocazie să medităm la nașterea tainică a Bisericii, ca Mireasă a lui Cristos. Dacă facem o paralelă între Evanghelia ascultată și Cartea Facerii, găsim nenumărate analogii simbolice între felul în care Dumnezeu îl mântuiește pe Adam de singurătate, dăruindu-i-o pe Eva și modul în care noua Evă, Biserica, ia naștere prin patima Mântuitorului, devenind o familie pentru fiecare dintre noi. Peste Adam, Dumnezeu trimite un somn și acesta adoarme la umbra pomilor Raiului; la fel, noul Adam, Cristos, adoarme răstignit pe Pomul Raiului, Crucea dătătoare de viață. Creatorul atinge coasta primului om, pentru a da naștere Evei; la fel, sutașul străpunge coasta noului Adam, iar din sângele și apa ce izvorăsc ia naștere Biserica, noua Evă Mireasă a Fiului Ceresc. Două izvoare de viață: pe de o parte apa, simbol și materie a Botezului, cel dintâi sacrament, prin care cu toții intrăm în Biserica lui Cristos. Pe de altă parte Sângele, Sacramentul Euharistiei, prin care suntem hrăniți, susținuți, apărați și mântuiți, zi de zi și clipă de clipă.

Fratele Mihai din Prilog spunea că trei lucruri esențiale trebuie să se regăsească într-o Biserică adevărată: Sfânta Treime, Sfânta Cruce și Maica Sfântă. Evangheliile ne prezintă momente în care Sfânta Treime se revelează în întregime, așa cum e de exemplu momentul botezului Domnului. Aici îl vedem pe Fiul în apele Iordanului, îl contemplăm pe Spiritul Sfânt sub forma unui porumbel și auzim deasemenea glasul Tatălui. Capitolul 19 de la Ioan, din care face parte și evanghelia ascultată, ne vorbește pe larg despre misterul Crucii și felul în care acest instrument de tortură devine loc de mântuire și revelație a iubirii nemărginite a Tatălui pentru noi. Iar în fragmentul de astăzi aflăm nu doar că avem un Tată în Ceruri ci și o Mamă, primită la picioarele Crucii. În momentul de maximă suferință, Isus se gândește tot la noi. Și transformă lacrimile Maicii Sfinte în tot atâtea fii mântuiți. Suntem învesmântați în acea clipă, în mod misterios, în profunda iubire dintre Isus și Maica Lui.

Evanghelia de astăzi ne aduce aminte de felul în care Crucea Mântuitorului și maternitatea Mariei sunt și rămân profund legate: avem o Mamă ce ne iubește de-a pururi și ne păzește, mai ales în momentele în care Crucea apasă mai greu pe umerii noștri. O Mamă ce ne veghează ca pe tot atâtea fii preaiubiți în care îl vede în chip tainic pe Cel ținut în brațe și hrănit și înfășat în peștera din Betleem. Cât de mare trebuie să fie iubirea unei astfel de Mame, pentru a-i iubi cu o iubire perfectă pe cei pentru care Iubirea ochilor Săi, Fiul ei drag, a fost bătut, biciuit, răstignit și omorât?

O astfel de Inimă de Mamă, tainic trandafir străpuns de sabia durerii, este garanția iubirii și a mântuirii noastre de către Fiul Ceresc!

PSS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla